Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 30 Cts VIJFDE JAARGANG

KUIFJE

IEDERE DONDERDAG

29

DE VOLGENDE WEEK
vinden jullie onze vrienden
Hassan en Kaddoer
terug als
SOLDATEN VAN NAPOLEON!
Het is een boeiend en prettig tekenverhaal van
Jacques Laudy

DEZE week heb ik kennis gemaakt met een dappere kerel. Hij heet André Pijcke, is scout, zeventien jaar oud en woont te Laken in de Dukkerstraat.

Je zult het stellig met mij eens zijn om André een dappere kerel te noemen, wanneer je weet dat hij vóór enkele weken drie oude mensen van een gruwelijke dood in een brandend appartement gered heeft. André had van uit zijn tuin rookwalmen zien opstijgen uit de eerste verdieping van het huis van zijn buren. Hij liep met zijn kameraden de straat op, en zag daar een menigte die passief de brand stond gade te slaan. Er was wel iemand die riep : « Maar ga dan toch de pompiers halen ! » Maar geen mens verzette een voet.

Zonder narzelen liep André Pijcke naar de zolder, kroop door het dakvenster, klauterde over de pannen naar het dakvenster van het huis waar de brand op het eerste verdiep ontstaan was, drong door de verstikkende rook en haalde in drie keren, drie oude mensen die half verblind en half verstikt waren, uit de woning en bracht ze al over de daken veilig in zijn huis !

Dat André een held is, voel je wanneer je hem eenvoudig hoort bekennen : « Ik geloof niet dat ik het nog zou aandurven ! »

Wat me speciaal getroffen heeft, zijn de brieven met gelukwensen die hij uit verschillende hoeken van het land van schooljongens ontvangen heeft.

De geest van Achille Degrace leeft nog. Dat heeft André Pijcke bewezen.

KUIFJE

KUIFJE

LIJFBLAD van alle JONGENS en MEISJES tussen 7 en 77 jaar.

Administratie, Redaktie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel. — *Uitgever-Directeur* : Raymond LEBLANC. — *Drukkerij* : C. VAN CORTENBERG, Keizerstraat, 12, Brussel. — In Nederland : W.A. Palm, Boekenimport en -export C.V., Zeestraat, 65°, Den Haag.

Alle rechten voorbehouden voor alle landen.

ABONNEMENTEN — *3 maand* — *6 maand* — *1 jaar*

België : B. Fr. — 60.— — 115.— — 225.—

Kongo : — 85.— — 165.— — 300.—

ONZE BRIEVENBUS

Frans Grietens, St. Joost-ten-Noode. — Het was reeds lang geleden dat ik van jou nog een levensteken had gekregen en het verheugde me je sympathieke pennetrekken weer eens onder ogen te krijgen. Jij bent dus een blokker ? Ik hoop dat je een mooie uitslag behaald hebt en dat je van een lange en prettige vacantie zult mogen genieten. In onze Franse uitgave zal ik je vraag naar een correspondent laten publiceren. Met een stevige handdruk.

Joris Raeymaekers, Merodelei, 243, Turnhout, zoekt een correspondent-postzegelverzamelaar. Joris heeft reeds ongeveer duizend postzegels. Wie schrijft hem eens aan ?

Witte Schorpioen, Mechelen. — Hartelijk welkom in onze grote club. Tracht nu eens nieuwe leden te werven voor onze grote vriendenkring, want hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

Rob Terwiel, Den Haag. — Mijn gelukwensen voor je goede uitslag op school komt misschien wel wat laat, maar is daarom niet minder gemeend. Het album *De Sigaren van de Pharao* is totaal uitgeput en wordt eerst volgend jaar herdrukt. Het album van *De Zwaardvis* zal misschien nog dit jaar van de pers komen en wordt dan natuurlijk ook in Nederland verspreid ! De tekenaar van *De Witte Olifant* is een Italiaanse medewerker met name Caprioli. Ik heb je groeten overgemaakt aan de heer Jacobs. Hoe stellen het je eendjes ? Een stevige handdruk !

Hendrik en Willem Jasper, Amsterdam. — De abonnementsprijzen voor Nederland zijn : f. 3,5 voor drie maanden; f. 6,75 voor zes maanden en 13 gulden voor een jaar. Te storten op de giro 4239.10 van onze Nederlandse vertegenwoordiger W. A. Palm-Boekenimport en Export C.V., Zeestraat, 65, Den Haag. De bonnen voor de afdrukplaatjes zijn natuurlijk ook in Nederland geldig. Met mijn hartelijkste groeten.

Ben Hoogendoorn, Sichemstraat, 10a, Rotterdam, zoekt een Vlaamse correspondent van ongeveer zestien jaar. Hij is ook zestien. Ik ben eens benieuwd of Ben veel brieven zal krijgen.

DE AVONTUREN van FEE en FONSKE door Bob DEMOOR

BON Decalcomanies N 13

Opgelet ! Geschenken ! Bewaar de bon links op deze bladzijde.
20 achtereenvolgende bons geven recht op een boekje afdrukplaatjes.

DE LEEUW VAN VLAANDEREN

Tekeningen: BOB DE MOOR — Vrij naar H. CONSCIENCE

(Wordt voortgezet.)

DE TOVERSPIEGEL

Tekst en Tekeningen van J. LAUDY

Timoer, Jaffar en hun handlangers hebben vernomen dat prins Hassan een schat ontdekt heeft. Ze hitsen het gepeupel tegen Hassan op en bestormen het paleis...

Hassan heeft Timoer in het vizier gekregen en wil met hem afrekenen...

Allah weze je ziel genadig !

Jonge losbol !

Timoer weert zich hardnekkig, maar moet wijken...

He ! Niet langs daar... Je komt in een put zonder bodem !

Labibine en Kaddoer achtervolgen Jaffar...

Schelm ! Je zult eeuwig als dwangarbeider Kümmelbronnen boren.

Niet vóór ik je neus en oren afgesneden heb ! Je kunt die opeten met fritten !

Dat vooruitzicht lokt Jaffar niet... Hij vlucht door de eerste de beste deur en komt op een helling die dient om de wijnvaten naar de kelder te rollen...

Timoer wijkt nog meer achteruit...

Ongelukkige ! Geef je over !

Nooit !...

Enkele openblikken later zakt Timoer in de put.

Aai ! Het is te laat !

't Is erg !

Jaffar rolt en bolt, steeds maar sneller...

Bij Allah ! Een zuil ! Als ik me niet kan tegenhouden...

Drie sekonden later is gerechtigheid geschied ! Jaffar kwam met zijn rhumatieke leden zo heftig tegen de zuil terecht, dat hij in duizend stukjes spatte...

Is nerg !

Haal de lijmpot !

In de stad is de strijd uitgewoed.

Jullie leiders zijn dood ! Onze prins wil jullie nooit meer terugzien... Vooruit !

Kaddoer stuurt een ambassadeur naar Katr om Saika te halen...

Het huwelijk wordt ingezegend met pracht en praal. Lolla Kaddoer wint alle harten.

Je trouwt een man zo zacht als koekebrood, Saika !... Verontschuldig me dit grapje ! Ho ! Ho ! Ho !

Die mijnheer Labibine is erg geestig !

Ha ! Ha ! Ha !

Labibine wordt vereerd met de hoogste orde van Mongolië, de orde de Doemey-Aftaktoek en neemt dan afscheid...

Ik zeg niet vaarwel, maar tot weerziens ! Laat me uw hand kussen, prinses... Kom in mijn armen, vriend Kaddoer !

Zobeïde en Hassan volgen steeds de goede raad van de Genieën-koning en leven lang en gelukkig. De oude Kalief kijkt glimlachend toe.

In Mongolië was er eindelijk vrede, geluk en voorspoed.

De gouden eeuw, O Brahim !

O, Sidi ! En we mogen fier zijn in deze eeuw te leven !

EINDE

Volgende Donderdag : Hassan en Kaddoer als SOLDATEN VAN NAPOLEON !

Een nieuw tekenverhaal door Jacques Laudy.

DE WITTE OLIFANT

De legers van de maharadja en deze van Abdul Gafur vechten op leven of dood. Rudi, de jonge beschermeling van de vorst, kampt met Abdul Gafur...

Abdul Gafur is weer overeind en nu staan de twee jonge mannen tegenover mekaar.

Beschermd door een groep krijgers volgen de maharadja, prinses Njama en Indra de strijd met spanning. Plotseling barst er een orkaan los. De bliksemschichten kleven door de lucht... En Njama zoekt Rudi.

De strijd is hevig en de legers van de prins moeten wijken voor de troepen van de maharadja...

... Opeens staken de fanatieke krijgers van Abdul Gafur de strijd en werpen zich op de grond. In het licht van de bliksem zien ze de heilige olifant naderen...

Rudi maakt van de ontsteltenis van de prins gebruik om hem op de grond te werpen...

(Wordt voortgezet.)

DE VUURSCHOTELS
of het raadsel van de vliegende schijven

Jess Winter heeft tijdens een nachtvlucht een geheimzinnig toestel opgemerkt. Hij wordt ontvoerd, doch Billy ontdekt zijn spoor...

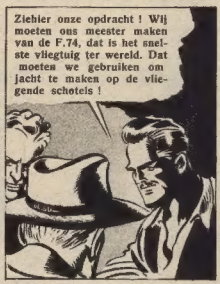

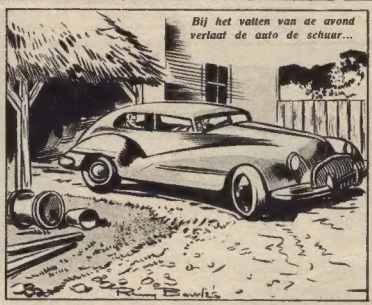

(Wordt voortgezet

De MYSTERIEUZE MAHUKITAH

TEKST EN TEKENINGEN DOOR A. WEINBERG

Terwijl Prof. Mordant, Eliane en Gabriel langs de Rio vluchten, sluit Marc vrede met de Blauwe Mannen...

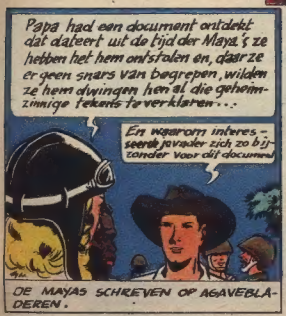

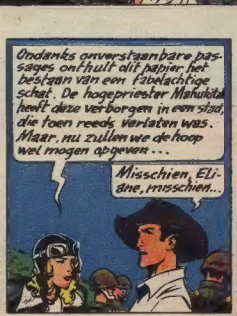

EINDE

Het ADELAARSNEST

ROMAN VAN J. MEISSNER – GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

Grey heeft van zijn buitengoed te Siedliska een opleidingsschool voor piloten gemaakt. De jongens hebben in de zwemkom van de school de driehonderd meter vrije slag betwist...

TUSSEN het hoog opspattende, schuimende water duiken nu en dan proestende gezichten op. Sommige voeten werken rustig onder het water, anderen doen het koken. Allen doen hun uiterste best om het rhythme van de vier leiders te volgen, die nu wel twee meter voorsprong hebben. Iemand krijgt een gulp water in de mond. Hij hoest en proest en wordt voorbij gestoken. Karol hangt nog altijd aan het staartje en Bielak is op kop. Met iedere slag komt zijn bruin bovenlichaam uit het water.

— Moest die kerel de crawl gebruiken, niemand zou hem kunnen volgen ! denkt Grey.

— Honderd meter !

Lechek is nu bijna op de hoogte van Ahrens, en Radlitch tracht hen te bereiken, maar het lukt hem niet. Zijn voeten bewegen zich mooi en snel en met grote regelmaat, doch de armbewegingen zijn minder zeker, minder fors. Hij schijnt vermoeid. Lechek raakt met zijn schouder aan de koord die hem van zijn linkerbuurman scheidt en verliest hierdoor snelheid. Radlitch heeft nu een halve lengte voorsprong op hem en Ahrens en Bielak komen reeds voor de derde maal terug. Met een oogopslag heeft Lechek de situatie overzien.

— Vooruit, want je overwinning is in gevaar ! zegt hij bij zichzelf en hij klemt de tanden op mekaar. Ondanks een geweldige krachtsinspanning is hij na enkele minuten nog niet opgeschoven... Bielak hijgt zwaar, zijn hart bonst en dreunt. Ahrens houdt steeds gelijke tred met hem en men zou zeggen dat hij zo gemakkelijk zwemt als een vis.

Dan volgt Radlitch en dan Lechek, die ondanks zijn achterstand nog steeds gevaarlijk is, daarna komen al de anderen.

— Tweehonderd vijftig meter ! schreeuwt Grey.

Bielak leidt nog steeds. Met zijn sterke armen, die onvermoeibaar schijnen, duwt hij het water weg, maar Ahrens glijdt snel en gemakkelijk over het water en schijnt vast besloten de palm weg te kapen. Radlitch volgt in derde positie en van Lechek is niets meer te bespeuren... Van tijd tot tijd komt er nog een arm te voorschijn uit het schuim en het opspattende water... dan verdwijnt hij weer geheel...

Grey volgt de wedstrijd met spanning. Hij waande Lechek reeds verloren, maar nu twijfelt hij... Lechek zwemt languit onder het water. In het midden van de zwemkom steekt hij Radlitch voorbij en even later schuift hij als een torpedo voorbij de lichte Ahrens.

— Die jongen heeft verdraaid de techniek en de lenigheid van een paling !

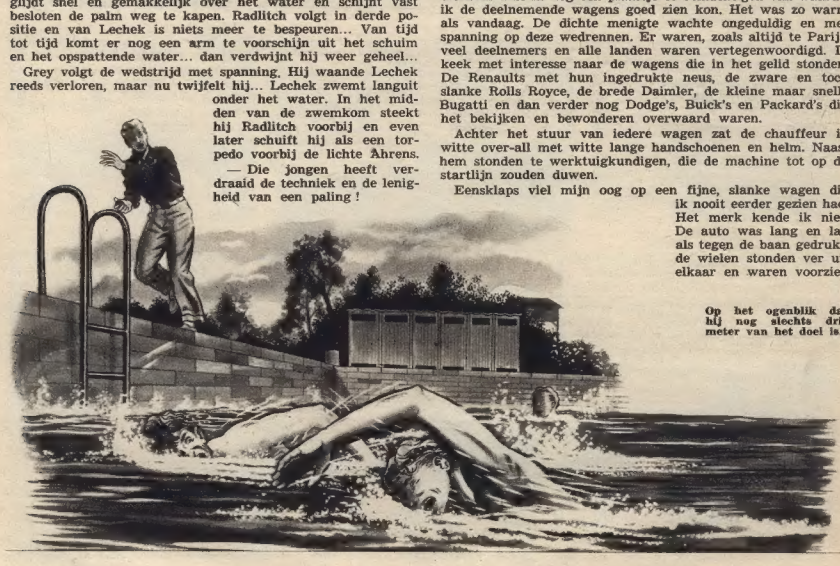

Op drie meter van het einde steekt Lechek ook Bielak voorbij met een armlengte. Hij rolt zich op, om zich dan opeens uitgestrekt vooruit te gooien met zulke kracht dat hij letterlijk uit het water springt.

Ja, Lechek wint de strijd ! Een halve sekonde later komt Bielak, twee sekonden nadien Ahrens en twee en halve sekonden daarna duikt Radlitch uit het water.

Grey kan nog niet zien wie de vijfde is. Het gezicht ligt geheel in het water... Tot grote verwondering van de kapitein is het Karol. Zijn neus ziet blauw van de koude, maar hij is de enige die het nodig achtte in de kortst mogelijke tijd aan te komen, de anderen vonden het de moeite niet zich te haasten daar « de vier » te veel voorsprong hadden.

Grey feliciteert hem hartelijk en voor Karol is dit de eerste werkelijke overwinning.

Vermoeid laten de jongens zich in het mulle, warme zand vallen dat dadelijk prettig aan hun schouders, rug en benen plakt. De zon stookt lustig en het duurt niet lang vóór het laatste druppeltje water verdampt is. Grey heeft zich bij hen gelegd en rookt zijn pijp.

— Vertel ons wat, kapitein, vraagt Stefan en ook de anderen roepen nu door elkaar :

— Ja toe, kapitein, vertel ons iets over uw lange loopbaan !

— Wel, ik zal jullie een geschiedenis vertellen die me weer te binnen viel als ik jullie zag wedijveren, maar het gaat noch over mij, noch over de luchtvaar.

Dat hindert niet, want al wat Grey vertelt is interessant.

Grey stopt zijn pijp eerst opnieuw met de grootste opletendheid, trekt er behaaglijk aan, en begint dan :

— Een der belangrijkste factoren om een sportmeeting te winnen is de ambitie. De ambitie de wedstrijd tot het einde toe vol te houden, ondanks alle hindernissen. Zakcheski heeft ons hiervan deze namiddag een voorbeeld gegeven. Ik ken eenzelfde geval, alhoewel de deelnemer in kwestie meer kans had om te winnen. Hij had echter met zoveel tegenslag af te rekenen dat de palm voor hem reeds bij het begin verloren was.

Het gebeurde een paar jaar geleden tijdens de internationale autowedstrijd te Parijs. Enkele minuten vóór het vertrekseln wist ik nog een plaatsje te bemachtigen van waaruit ik de deelnemende wagens goed zien kon. Het was zo warm als vandaag. De dichte menigte wachte ongeduldig en met spanning op deze wedrennen. Er waren, zoals altijd te Parijs, veel deelnemers en alle landen waren vertegenwoordigd. Ik keek met interesse naar de wagens die in het gelid stonden. De Renaults met hun ingedrukte neus, de zware en toch slanke Rolls Royce, de brede Daimler, de kleine maar snelle Bugatti en dan verder nog Dodge's, Buick's en Packard's die het bekijken en bewonderen overwaard waren.

Achter het stuur van iedere wagen zat de chauffeur in witte over-all met witte lange handschoenen en helm. Naast hem stonden te werktuigkundigen, die de machine tot op de startlijn zouden duwen.

Eensklaps viel mijn oog op een fijne, slanke wagen die ik nooit eerder gezien had. Het merk kende ik niet. De auto was lang en lag als tegen de baan gedrukt, de wielen stonden ver uit elkaar en waren voorzien

Op het ogenblik dat hij nog slechts drie meter van het doel is...

van heel dikke banden. Achter het stuur zat niemand. Naast de machine stond een kleine, onbeduidende man. Hij droeg geen helm en men zag aan zijn kleren dat ze reeds veel dienst hadden gedaan. De kleine man leunde tegen de wagen en rookte een sigaar.

— Is dat een lid van de jury ? vroeg ik aan een vriend die naast mij stond.

— Neen.

— Wie is het dan ?

Mijn vriend glimlachte en antwoordde :

— Dat is de beste renner van Engeland ! Hij heet Taylor en de wagen waarmee hij vandaag de koers hoopt te winnen bouwde hij zelf. Het is de eerste keer dat deze auto aan een koers deelneemt.

Op dit ogenblik werd het vertreksein voor de eerste auto gegeven. De autorace over vijfhonderd kilometer begon. Natuurlijk keek ik naar Taylor en zijn wagen. Het verwonderde me grotelijks dat hij de motor nog niet eens aan gang had gebracht. De anderen bromden reeds ongeduldig en lieten rook ontsnappen...

De auto van Taylor droeg het nummer 19 en zij stond nog vreedzaam, als ingedommeld door de Parijse zomerzon, te wachten. De chauffeur rookte zijn sigaar alsof heel het drukke gedoe hem niet schelen kon. Hij was alleen gekomen en niemand hielp hem. Om de tien sekonden gleed er een auto weg. Nu was het de beurt aan nummer negen, dan tien... zulks betekende, dat de Engelsman over anderhalve minuut zou moeten vertrekken. Hij had nog niet eens zijn bril opgezet en ik kon niet nalaten te zeggen :

— Waarom breng je je motor niet aan gang ?

— De motor loopt ! antwoordde Taylor onverschillig en bekeek me even met zijn kleine, lichtblauwe ogen.

Hij zag dat ik hem niet geloofde en hij lichtte de kap op. En werkelijk ! De serie zwarte cylinders bewogen regelmatig en zonder gerucht te maken op en neer. Taylor haalde een potlood uit zijn zak en zette het voorzichtig op de knop van de radiateur, drukte op de pedaal en de motor ronkte zacht en dof, op volle toeren trilde het potlood niet meer... De motor was perfect in orde en vertrekkensgereed...

Volgende Donderdag :

TAYLOR'S AVONTUUR

VERGEET NIET MEE TE DOEN
AAN ONZE GROTE FOTOPRIJSVRAAG

Met verlof, aan zee en overal !

Draag de nieuwe
« KUIFJESPET »
Ze is sportief en mooi !
Overal verkrijgbaar, ook op de kantoren van ons blad.

Prijs : 37.50 frs.

Wanneer je ons je pet schriftelijk vraagt, vergeet de maat niet !

Prettige Vacantie !

Prachtige vakantiedagen aan zee, in de Ardennen, het Groot-Hertogdom, Italië, Marokko. Voordelige voorwaarden. Inlichten : A.A.A.A.A. (Assoc. pour l'Aide Amicale Aux Adolescents) : Brussel, IJzeren Kruisstraat, 75, tel. 12.58.64; Luik, St. Gillisstraat, 29, tel. 23.88.22.

De avonturen van Kwik en Flupke

FLUPKE TENNISKAMPIOEN

DE BRONZEN SLEUTEL

TEKST EN TEKNINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Graaf Brocca en luitenant Rongeoir smeden duistere plannen tegen de prins van Mocano. Lambik kreeg opdracht van de prins om de Bronzen Sleutel die Prosper ingeslikt heeft te zoeken.

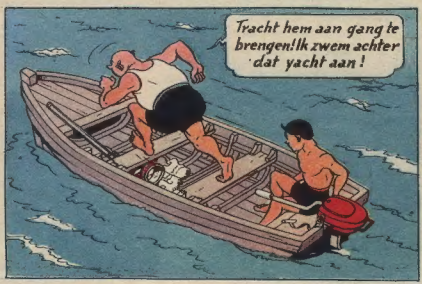

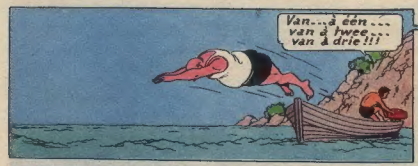

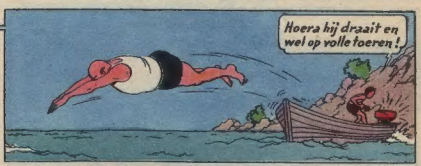

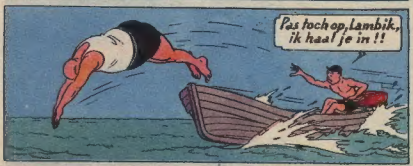

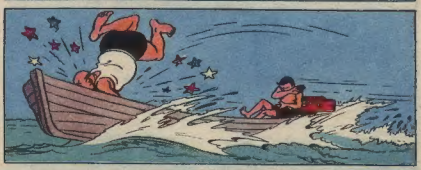

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

Kuifje en kapitein Haddock hebben professor Zonnebloem gevonden in een fabriek voor atoomenergie, waar hij werkt aan een raket. Een vliegtuig werd boven de verboden zone gesignaleerd. Valschermspringers kwamen naar beneden

(Wordt voortgezet.)

Het is reeds een poosje geleden dat we jullie verzochten de toga aan te trekken en vijf jongens te veroordelen of vrij te spreken, al naar gelang deze, naar jullie mening, schuldig of onschuldig waren. Indien jullie niet meer juist weten waarover het gaat, kijk dan maar eens naar ons nummer 17. Uit de honderden antwoorden die binnenstroomden blijkt dat jullie bijna allemaal wijze Salomons zijn, die juist en « zonder aanziens des persoons » recht kunnen spreken. Sommige rechters weten zich bovendien heel goed in de plaats van de beschuldigde te stellen en redeneren als het ware voor hem. Een eresaluut aan de Schippersschool van Brugge, de gemeentelijke jongensschool van Heist op den Berg, het Instituut voor Blinden en Doofstommen van St. Lambrechts Woluwe en het Christus-Koning Instituut van Sint Job in 't Goor ! Het spijt me dat ik niet al jullie antwoorden kan publiceren, doch ik hoop dat alle lezers aan volgende bloemlezing evenveel genoegen zullen beleven als ik.

EERSTE PRIJS !

Ik ben rechter aan het hof van justitie en heb vandaag, 26-4-1950, vijf gevallen te behandelen.

De eerste beschuldigde komt binnen tussen twee agenten, kop omlaag...

— Bekiaagde, je hebt gestolen met voorbedachte rade ! Je hebt eerst de sleutel genomen met de gedachte je daarna van het potlood meester te maken. Je hebt dit niet alleen gedacht, maar ook gedaan ! En dan nog wel van een klasmakker ! Frans, als je nu een potlood wegneemt, wat zul je dan morgen stelen ? Een geldstukje ? Nog meer misschien en over enkele jaren ben je een dief ! Frans, wees recht voor de vuist, wees altijd en overal eerlijk, anders zul je nooit een man worden ! Bekiaagde, voor één keer mag je gaan, doch let wel op dat ik je hier nooit meer weerzie !

Beschuldigde is zeer onder de indruk en belooft beterschap.

Robert Notte, Geldmunt, 17, Gent : een bon POLYFOTO.

Ik pleit verzachtende omstandigheden.

Na Frans is Lode de grootste schuldige. Ik stel me echter voor hoe het gegaan is en zal voor één keer een niet al te strenge rechter zijn. Lode ziet het prachtige potlood op de bank van zijn makker liggen... Hij bekijkt zijn eigen armzalig stompje en kan aan zijn begeerte dit potlood te bezitten niet weerstaan... Lode, je bent schuldig, doch ik ben er van overtuigd dat je inziet dat je slecht handelde en het niet meer zal gebeuren.

Urbain Derijcke, Duinkerkseheiweg, 2, Adinkerke : bon POLYFOTO.

Kort en bondig... rechters hebben niet veel tijd.

' Grootste schuldige is Frans. Hij neemt het sleuteltje van de lessenaar van zijn gebuur om diens potlood te stelen, dus : *Diefstal en inbraak. SCHULDIG.*

Lode, je nam een potlood op de bank van een klasmakker, dus : *voorwerp genomen op eigendom van je gebuur. SCHULDIG !*

Rik, je wist van wie het gevonden potlood was en gaf het niet terug. *De gelegenheid maakte je dief, maar toch ben je SCHULDIG.*

Jan, in geweten was je verplicht het potlood aan de meester te geven. Helemaal eerlijk ben je dus toch niet !

Piet wordt *VRIJ GESPROKEN !*

E. de Preter, Leopoldstraat, 109, Mechelen : abonnement van drie maanden.

Piet kan toch niet aan iedereen vragen die hij op straat tegenkomt of zij dat potlood soms niet verloren hebben. Hij is niet schuldig.

Gaston Van de Vliet, Heist op den Berg : een boek van Kapitein Zeldenthuis.

Jan, dat had ik niet verwacht van je !

Jan vindt in de klas een potlood, zegt niets en steekt het in zijn zak. Ik verwachtte van je dat je het aan de meester zou geven.

Jan Vermote, Elfde Julilaan, 145, Kortrijk : een album van Suske en Wiske.

Niemand zal ooit naar een politiebureau gaan om te vragen of men zijn potlood niet gevonden heeft, dus moest Piet het daar eigenlijk ook niet afgeven. Misschien had hij toch aan zijn moeder of meester kunnen vragen wat er moest mee doen.

Hilda Nollet, Molenstraat, 31, Kontich : Album van Suske en Wiske.

Adressen van Polyfoto :
Brussel :
Nieuwstraat, 40
Guldenvlieslaan, 32
Madouplaats, 9
Steenweg op Waterloo, 155
Vilvoorde :
Grote Markt, 5
Antwerpen :
Kolveniersstraat, 8
Leuven :
Bondgenotenlaan, 16.

Rik mocht het potlood niet houden !

Hij zag immers het potlood uit de boekentas van zijn makker vallen. Hij kende dus de eigenaar en had het absoluut niet mogen houden. Ik zet hem als nummer drie op mijn lijst.

Bart de Vries, Brouwstraat, 153, Den Haag : een Kuifjeswimpel.

Lode weet dat het potlood van zijn vriend is.

Jongen, je wist heel goed wat je deed, toen je het potlood van je vriend nam, dat is diefstal !

Willy Liebens, de Bayotstraat, 55, Leuven : een Kuifjeswimpel.

Gevonden voorwerpen moeten aangegeven worden !

Een potlood is eigenlijk te klein en daarom moet Piet het niet aangeven. Had hij bv. een portefeuille gevonden, dan was hij verplicht dit aan te geven.

Roger Swinnen, Stationstraat, 51, Neerpelt : een boek « Rondedansje ».

Rik is een zwakkeling ! en hij komt op de derde plaats. Hij zag het potlood vallen en als zwakkeling kon hij aan de bekoring niet weerstaan het zelf te houden. Zijn plicht was echter het aan de eigenaar weer te geven.

Robert Lamonte, Steven Delannoystraat, 89, Brussel : een boek « Rondedansje ».

KUIFJE ONDERVRAAGT ZIJN VRIENDEN

WELKE VERONTSCHULDIGING BEDENK JE...

wanneer je door je eigen fout te laat komt op school ? Ze zou bv. kunnen zeggen : 1) Ik ben ziek geweest vorige nacht; 2) Ik heb een boodschap moeten doen voor mijn ouders; 3) Mijn oom is weergekeerd uit Kongo; 4) De wekker is niet afgelopen; 5) Ik kreeg een lekke band, enz... De antwoorden, max. tien lijnen, moeten ons bereiken vóór Dinsdag 1 Augustus.

DE ZWARTE KAPER

Tekst door E. SALGARI

Tekeningen door F. CHILETTO

Hijs een nieuw zeil aan de fokkemast ! Vlug !..

Maar de mannen worden weggeslingerd...

Carmaux ! Wanstiller ! Hijs een ander zeil aan de mast !

Verduiveld ! We storten in zee !

Moed! Carmaux!

De Zwarte Kaper kan meester blijven over het stuur...

De storm bedaart, de golven slaan minder hoog...

Je bent een dappere vrouw !... Spijtig dat je me ongeluk zult brengen.

Wat bedoel je ?

De wind gaat liggen en de hemel klaart op...

Ben je bijgelovig ?

Het is een voorspelling !

Voorzeggingen worden soms bewaarheid... Nu, dat geeft niet !

Hoe ontstond de vrijbuiterij ? Ik zal het in enkele woorden vertellen...

In 1625 vochten Engeland en Frankrijk onverpoosd om de Spaanse zeemacht te vernietigen...

De twee eerste schepen met kapers werden uitgestuurd...

...Ze waren bewapend en moesten de Spaanse handelswegen met de koloniën onveilig maken...

... Ze wierpen het anker voor het eiland Sint-Kristoffel. Het ene was een Frans schip onder

het bevel van Enanbue. Het tweede een Engels, onder kapitein Thomas Warner.

Het eiland was vruchtbaar en de inwoners vriendelijk...

Volgende Donderdag : « DE SCHILDPAD » WORDT GEBOREN !

Beethoven

1770
1827

Ludwig van Beethoven werd te Bonn geboren uit een familie van Vlaamse oorsprong. De grootvader van Beethoven zag inderdaad het levenslicht te Mechelen. Hij was leerling van Mozart en Haydn en componeerde reeds op twaalfjarige leeftijd zes mooie klaviersonaten. Men zegt dat zijn muziek van goddelijke inspiratie is.

Wellicht is Ludwig van Beethoven de grootste componist die ooit geleefd heeft. Hij studeerde lang bij Mozart, doch een hechte vriendschapsband groeide er tussen die twee niet, omdat Beethoven een gesloten, somber karakter had. Mozart zei van Beethoven, toen deze pas zeventien jaar oud was : « Let op deze jonge man, hij is een genie en één zal heel de wereld over hem spreken ! »

Een der schoonste symphonieën van Beethoven is de « Eroica » en was oorspronkelijk opgedragen aan Napoleon Bonaparte. Beethoven aanzag Napoleon voor een ware held en lei al zijn kunnen en al zijn bewondering in deze symphonie. Op het ogenblik dat ze naar Parijs moest verzonden worden, vernam hij dat Bonaparte zich tot keizer had laten kronen... Beethoven scheurde zijn werk !

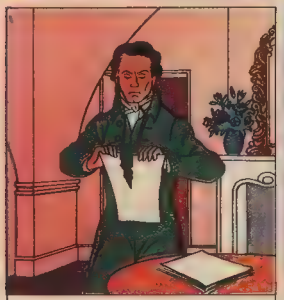

« Och, zei hij, Napoleon is geen held en al even belust op roem en eer als de anderen ! » Enkele jaren later gelukten zijn vrienden er in die symphonie uit de vergeethoek te halen. Beethoven schrapte echter het tweede deel, een triomfmars, en schreef een dodenmars in de plaats. De titel liet hij ongewijzigd, doch voegde er aan toe : « Ter herinnering aan een groot man ! ».

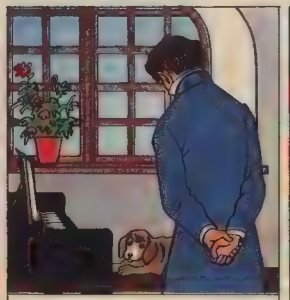

Tegelijkertijd met de volledige ontplooiing van het genie van Beethoven begint ook zijn ziekte... Toen hij dertig was, werd hij hardhorig en de kwaal verergerde van dag tot dag. Beethoven schreef : « Men zegt dat ik een menschenhater, een somber, onhandelbaar man ben, maar ze vergissen zich heel erg en ze kennen de redenen van mijn eenzaamheid niet. »

Beethoven trok zich terug in zijn huis en was zelden ergens te zien, wel ging hij nog naar het hof van aartshertog Rudolf. Op zekere dag werd de strenge hofetiquette hem te vervelend en hij zei tot de aartshertog : « Monseigneur, hoezeer ik U ook waardeer en hoogschat, de etiquette van uw hof is vreselijk vervelend en ze onnatuurlijk, dat Ik U verzoek er van ontslagen te worden. »

De aartshertog die voor Beethoven een diepe vriendschap en vereering koesterde, ontsloeg hem van de gewone ceremonies van het hof. Beethoven leefde in Baden, een dorp bij Wenen, en iedere morgen kon men hem door alle weer en wind zijn wandeling zien doen. Iedereen ging voor hem eerbiedig uit de weg en respecteerde de stilte waarin hij sich afsonderde. Slechts af en toe kwamen oude vrienden hem daar opzoeken.

Op zekere dag ging Beethoven te voet naar Wenen en werd verrast door de snel invallende duisternis en vroeg onderdak op een hoeve. Na het avondmaal zette de boer zich aan het clavicymbaal en speelde. Zijn twee zonen begeleidden hem op de viool, moeder en dochter legden hun handwerk in de schoot en luisterden bewogen. Toen het stuk ten einde was, vroeg Beethoven of hij de partituur even mocht zien...

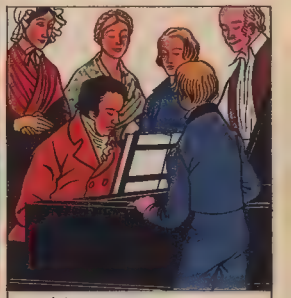

...en hij kreeg de tranen in de ogen, toen hij het boek in handen hield. Het was zijn eigen muziek ! Eindelijk fluisterde hij : « Ik ben Beethoven ». Beethoven zette zich dan aan het klavier en speelde de hele nacht door... De dood van Beethoven was al even zwaar als zijn leven, en pas vele jaren na zijn overlijden begreep men de waarde van zijn werk. Wagner heeft hiertoe veel bijgedragen.

DE DUIVELSBERG

TEKST EN TEKENINGEN VAN BEUVILLE.
NAAR ROMAN
VAN EUG. SUE

Ridder de Croustillac wil een rijke weduwe huwen die op de Duivelsberg woont. Hij is pas daar, of wordt door kolonel Rutler voor een hertog aanzien en gevangen genomen. Rutler heeft beloofd hem te doen opsluiten...

Ridder de Croustillac, die eindelijk de Duivelsberg bereikt heeft, kan tot zijn groot genoegen, enkele uren na zijn aankomst, de mooie gastvrouw reeds begroeten en kennis maken met Joemala, de Caraïb... Dat weten we reeds, doch wat gebeurde er nu ondertussen ?

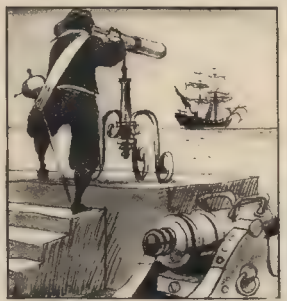

In de haven van Martinique staat een wachter op de muur en tuurt over zee. Een Frans fregat is in aantocht en reeds wil de wachter het bevel geven, het schip met tien kanonsalvo's te begroeten...

« Wel, wat is dat ? Het schip blijft buiten de haven liggen ? » Er wordt een sloep in zee gezet. Die kapitein wenst zeker ongemerkt aan land te gaan, meent de wachter en geeft het bevel...

...geen salvo's af te vuren. Een uur later stappen een luitenant en een Franse edelman aan wal. Deze laatste is mijnheer de Chameraut. Ze gaan naar de gouverneur...

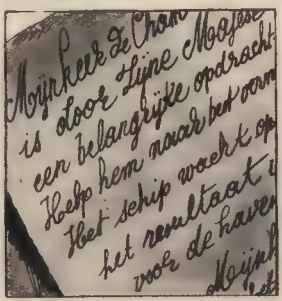

De luitenant overhandigt de gouverneur een brief van de kapitein van de Fulminante, zo heet het fregat. De brief bevecht de gouverneur zich gebeet ter beschikking van Chameraut, de speciale gezant van de koning, te stellen...

De luitenant gaat heen en laat Chameraut bij de gouverneur. Deze laatste is alles behalve in zijn nopjes met die gezant. Waarom moet die zijn rustig bestaan nu ook komen storen ? Hij verzekert de gezant dat hij de koning trouw en eerlijk dient...

« Uitstekend, zegt de Chameraut, maar ben je er wel zeker van dat we hier ongestoord kunnen praten ? Kan niemand ons horen. » Hij staat op en gaat zelf kijken of er in de aanpalende kamers geen spionnen verborgen zijn...

Dan sluit hij de vensters, tot wanhoop van de gouverneur, want deze stikt haast onder zijn zware pruik. « En nu, zegt de gezant terwijl hij in een zetel plaats neemt, zichier wat de koning, onze meester, van u en mij verwacht... »

« Je moet zeggen wat je weet over die geheimzinnige Duivelsberg en zijn bewoners en hoe de verdwijning van de drie echtgenoten van Blauwbaard eigenlijk aan de haak zit... »

(Wordt voortgezet.)

Een hoorn van overvloed

VOLGENDE DONDERDAG
beginnen in « KUIFJE »
Vier Nieuwe Tekenverhalen

★

HASSAN EN KADDOER
Soldaten van Napoleon
door JACQUES LAUDY

Wij zullen onze goeie vrienden Hassan en Kaddoer terugvinden te midden van de slagvaardige legers van Napoleon.

★

De Raadselachtige Mijnheer Barelli
door BOB DEMOOR

Een beroemd toneelspeler beleeft een reeks adembenemende en gevaarlijke avonturen.

★

EEN SPANNEND VERHAAL
getekend door CAPRIOLI
de auteur van de
WITTE OLIFANT
De Ridder met de Roos

Een episode uit de tijd van de dappere ridders en Franciscus van Assisi.

Wat is een cirkus zonder zweefrek

Mijnheer Roothaar was cirkusdirecteur en zou de gelukkigste man ter wereld geweest zijn, indien zijn beroemde acrobaat van het zweefrek geen stijve hals gekregen had. De gevierde Ricardo had een stijve hals, waartegen geen kruid gewassen scheen en mijnheer Roothaar liep verdrietig met het hoofd in de grond. Slechts de ellendsel kon hem driemaal per dag uit zijn apathie halen. Ja, wat is nu een cirkus zonder zweefrek ? Je kunt de acrobaten aan het rek vervangen door clowns zo knap als Paljas en Rigoletto; door een leeuwentemmer of een Chinees goochelaar, ze echt Chinees als Toe-Ti-Kwang en Toe-Ti-Lang, het blijft een waarheid als een koe dat het geen echt cirkus is.

TERWIJL Roothaar in zijn bureau besluiteloos op en af liep, kondigde zijn secretaris het bezoek van mijnheer Riba-Riba junior aan.

— Riba-Riba? Wie is dat? vroeg Roothaar toonloos...

— Het lijkt zoiets als een acrobaat!

— Kun je dat niet dadelijk zeggen! Breng die Bira-Bira... of die Rabi-Rabi hier!'

Een ogenblik later trad een kleine man met dik buikje en zwarte oogjes binnen.

— Signor Roothaar, het verheugt me met u kennis te maken, ik heet Riba-Riba.

— Je bent acrobaat? Aan het zweefrek?

— De Riba-Riba's zweven van vader op zoon, signor!

— Zonder rek?

— Zelfs geen schijn van een net! Alle Riba-Riba's minachten een net hartsgrondig.

— Wel, we zullen eens kijken... volg me!

Gevolgd door zijn secretaris en een journalist die, heel toevallig, daar was, leidde mijnheer Roothaar Riba-Riba naar het cirkus. In het midden hing een touw te bengelen en op ongeveer 20 meter boven de grond was het zweefrek gespannen.

— Ik ga eerst een paar halsbrekende toeren uithalen, zei Riba-Riba met breed gebaar, die de roem en de trots van de familie Riba-Riba zijn! Ik begin!

De acrobaat liep naar de koord en begon met een kattenrapte naar boven te klimmen.

— Kun je me volgen, signor? vroeg Riba-Riba toen hij op het rek zat.

— Ja, ja, antwoordde mijnheer Roothaar benepen.

Riba-Riba begon en het was niet slecht, integendeel, het was zelfs goed.

Toch vond Roothaar dat er niets buitengewoons aan was: gelukkig scheen die Riba-Riba nog niet aan het einde van zijn latijn.

— En nu, riep Riba-Riba armzwaaiend, let op want ik haal een meesterstuk uit. Van het zien alléén kun je duizelig worden!

Roothaar wierp z'n hoofd achterover, en zette de hand boven de ogen. Wat zou er nu gebeuren?

Riba-Riba had zich van het rek laten glijden en hield zich nog alleen met de voeten... Onbeweeglijk, recht als een «1», met het hoofd omlaag hing hij daar...

— Een, twee, drie!...

BZZZZZ Een vertikale, duizelingwekkende val om de toeschouwers te doen verstijven van angst en spanning... Drie sekonden verliepen... een doffe slag... Riba-Riba had de grond geraakt...

Roothaar rende op hem toe, op de hielen gevolgd door de journalist, maar de acrobaat stonds reeds op beide voeten en wreef even over zijn hoofd.

— Onaekoord! Prachtig! Nooit heb ik zo'n duivelse zet gezien! Wat een moed, wat een moed! Een sensationele attractie !

— Hoeveel wil je voor één avond, hakkelde mijnheer Roothaar, 10.000 frs? Neem je aan?

Riba-Riba aarzelde...

— Het is maar, signor, dat ik...

— 20.000 frs!

— In de grond is deze oefening...

— 30.000 frs. en praten we er niet meer over!

— Neen, signor Roothaar, ik weiger!... Ik heb er eens goed over nagedacht en ben tot het besluit gekomen dat dit nummer veel te gevaarlijk is voor Riba-Riba!

De acrobaat ging heen terwijl hij nog steeds over het hoofd wreef en mijnheer Roothaar moest naar zijn bureau gedragen worden...

CORENTIN

BIJ DE INDIANEN

TEKENINGEN van Paul CUVELIER

Corentin en Genoveva hebben kolonel William teruggevonden in het dorp der Apachen. Zwarte Bison bekomt de vrijlating van William. Jack tracht te vluchten, doch wordt door een pijl getroffen...

Intussen... op enkele mijlen vandaar...

Met diepe ontroering nemen Genoveva, Corentin en William afscheid van de Roodhuiden...

Nog een laatste groet en de groepen gaan ieder hun weg...

En in de klare, zonnige morgen rijden onze drie vrienden naar Washington, de stad van de grote blanke vader. Voor Corentin is dit het begin van een nieuw leven...

Voor ons, spijtig genoeg, het einde van zijn avontuur bij de Roodhuiden...

•

Volgende Donderdag :

Een nieuw, spannend tekenverhaal :

DE RAADSELACHTIGE MIJNHEER BARELLI

door

Bob DE MOOR

ZOEK JE EEN GOED BOEK?

IN DEZE MOOIE BOEKENKEUZE VINDT IEDEREEN ZIJN GADING!

Er bestaat voor vele jongens, meisjes, jeugdleiders, leraars en andere een probleem dat zich steeds opnieuw doet gelden : de keuze van een goed boek. « Kuifje », dat uit de vier hoeken van de Nederlanden de beste nieuwe jeugdboeken ter bespreking toegezonden krijgt, wil jullie een handje toesteken om een goede keuze te doen. Lees aandachtig onze recensies en je zult met grotere zekerheid het boek weten uit te vissen, dat 't best aan je verlangens zal voldoen. Er werd aan iedereen gedacht. Zowel de liefhebbers van avonturen, humoristische verhalen en boeiende levensbeschrijvingen zullen één boek naar hun zin vinden. Ik vrees alleen dat ze moeilijk zullen kunnen uitmaken aan welke titel ze uiteindelijk hun voorkeur zullen schenken, want alles kunnen ze toch niet kopen. Maar, vergeet niet, dat er dan ook nog bibliotheken bestaan, die jullie leeshonger zullen kunnen voldoen.

KEN JE OLIVIER !

JONGENS en meisjes onder de 10 jaar zullen aangename uurtjes slijten met de lektuur van de driedelige avonturen van Olivier (De Avonturen van Olivier; Olivier en de Zilveren Fluit en Olivier en het Wonderzaad).

De boekjes zijn netjes gecartonneerd, goed geïllustreerd en vlot geschreven. Ze werden uitgegeven door de bekende Hollandse uitgeverij C. B. van Goor en Zonen, die zich sinds lange jaren gespecialiseerd heeft in jeugdboeken.

EEN VAN DE BESTE VERTELLERS

die ik ken, is beslist de Amerikaanse avonturier-schrijver Jack London, aan wie we, nog niet zo lang geleden, een bladzijde van Kuifje gewijd hebben. In de Avonturen- en Techniek-reeks van de Uitgeverijen van Ditmar en de Wereldbibliotheek, verscheen onlangs het pukke verhaal Otoo, de Heiden van J. London. De liefhebbers van een kort verhaal krijgen hiermee een extra. De AT-reeks doet zich gunstig opmerken onder de kleine verhalen-boekjes door haar uitgelezen teksten, verzorgde presentatie en keurige illustraties. Prijs 10 frs. of f. 0.50 per deeltje.

Jack London hield van varen...

IK WIL DE EERSTE MENS ZIJN DIE DE NOORDPOOL BEREIKT...

Schreef eens een twaalf jaar oude knaap, nu ongeveer vijftig jaar geleden. Deze jongen was niemand minder dan de Amerikaanse Schout-bij-Nacht Richard Byrd, die eer en roem verworven heeft met zijn talrijke Poolexpedities.

Schout-bij-Nacht Richard Byrd.

Wie het bewogen leven van deze pionier wil leren kennen (en er zullen maar weinig jongens zijn die daarvoor geen belangstelling hebben), raad ik ten zeerste de lektuur aan van het boek « Vleugels boven het eeuwige ijs » dat C.R. Van Tubbergen aan deze heldhaftige ontdekkingsreiziger gewijd heeft.

Het werd buitengewoon verzorgd uitgegeven door de uitgeverij A. Roelofs-Van Goor te Meppel. Het wordt verlucht met talrijke interessante foto's, en tekeningen van de hand van Rien van Looy, die ook voor een prachtige bandversiering zorgde.

Dat is nu eens een ideaal geschenkboek voor jongens van 10 tot 18 jaar. Het zou ook in iedere jeugdbibliotheek moeten verkrijgbaar zijn.

Prijs : Fl. 6,50.

EEN GEBEURTENIS IN DE VLAAMSE BOEKENWERELD !

is steeds de publicatie van een nieuwe album in de avonturenreeks van Suske en Wiske door onze medewerker Willy Vandersteen.

Thans meldt de Standaard-Boekhandel het verschijnen van « Bibbergoud », een der jongste belevenissen van het sympathieke trio Lambik, Suske en Wiske. Het avontuur begint tijdens een trektocht door de Kempische heide. Lambik maakt er kennis met een Indiaan uit een cirkusgezelschap. Deze zoon van de grote Manitoe verkoopt aan Lambik het plan van een goudmijn, die in het gebied van de Platvoetindianen gelegen is. Maar eer onze vrienden in Californië geraken, gebeurt er heel wat ! Er is daar gelukkig ook nog een zekere tante Sidonie, die op het laatste nippertje haar vrienden uit een hachelijke situatie komt redden op een originele manier... De prijs van de albums van Suske en Wiske is niet gestegen met de levensduurte ! Nog altijd 36 frs. !

Een familieportret van Suske en Wiske.

EEN BOEK DAT GEEN AANBEVELING BEHOEFT

is wel de nieuwe verzameling van de avonturen van een man die niets boven zijn warme pantoffels verkiest. Ik noem : mijnheer Leonard Snoek.

Zijn gebuur Adhemar Krab is meer dan eens de rustverstoorder, maar al maken ze samen veel ruzie, ze vergeten het Vlaamse spreekwoord niét : « Vrienden mogen kijven, maar moeten vrienden blijven ».

De familie Snoeck poseert.

Jongens of meisjes die gaarne een geschenkje aanbieden aan hun ouders, kunnen geen betere keuze doen dan een nieuw Snoek-album, want vader en moeder zullen er (evenzeer als het jonge volkje) veel plezier aan beleven. Prijs : 25 frs.

DOORZETTEN ANNE MARIE DOOR BETTY VAN DER PLAATS

MEISJES die nog nooit een boek gelezen hebben van Betty Van der Plaats moeten dit vast nu doen. Doorzetten Anne Marie, uitgegeven door A. Roelofs Van Goor, is een prettig, zonnig boek dat best geschikt is als vakantielektuur. Het verteilt de geschiedenis van twee zusjes, die hemelsbreed van elkaar verschillen. Het oudste meisje is een dromertje dat na haar huiswerk een boek schrijft over een prinses en er zelf fantasietjes bij maakt. Dat doet ze, tussen haakjes gezegd, liever dan sommen maken, want dat is een echte miserie ! Marjan, de jongste, is heel knap en zit steeds met haar neus in de boeken. Ze gaan samen met verlof en beleven een reeks luimige en boeiende avonturen. Doorzetten Anne Marie is een boek voor meisjes van 10 tot 14 jaar, maar ik ben er zeker van dat alle meisjes vanaf 7 er geweldig veel plezier zullen aan beleven.

UIT DE VIER WINDSTREKEN

DE VOETREIS NAAR ROME

Er worden veel voetreizen naar Rome ondernomen. In het vorig Heilig Jaar (1933) bestond dat ook :

Jozef Wei, een jonge bekeerde Chinees, is te voet naar

Rome gegaan. Hij vertrok op het einde van het jaar '30 en is waarlijk in 1933 te voet aangekomen.

EEN PRETTIG TRAMMETJE OM NAAR SCHOOL TE RIJDEN !

De Engelsman Claude Lane moet een speciale voorliefde hebben voor trams, want hij bouwde er zelf een met een verdieping dan nog ! De tram kan van zestien tot twintig passagiers vervoeren, loopt electrisch en kan met sporen en al opgenomen en elders geplaatst worden. Voorlopig bolt het trammetje in New Barnet waar Lane woont en de schooljeugd beleeft er plezier aan.

Invasie van Witte Muizen

De stationchef van Maintenon in Frankrijk zit met de handen in het haar. Kistjes met kleine witte muizen stapelen zich bij hem op en iedere trein brengt er steeds nieuwe, zonder dat er voor deze diertjes een afnemer gevonden wordt. De oorzaak ligt in het feit dat het centrum voor laboratoriumdieren volgende aankondiging in de plaatselijke krant zette : *Win acht honderd frs. per dag door het kweken van witte muizen !* » Naieve mensen lieten zich vangen en ontvingen, tegen betaling van 3.200 Fr. frs. een tiental witte muizen. De gekweekte muizen werden naar het centrum gestuurd, doch hier zond men deze weer naar andere liefhebbers en zo werd het een ketting, iemand moet nu deze ketting onderbroken hebben en zo is alles in het honderd gelopen.

10 KM. PER UUR !

In een krant van 16 Juni 1900 kon men het volgende lezen : « Het stadsbestuur van New-York heeft besloten paal en perk te stellen aan de doodrijdersmanieren van de automobilisten. Voortaan mag er in het centrum van de stad slechts tegen max. 6 mijl (dat is iets minder dan 10 km.) per uur gereden worden. »

30.000 GASTEN IN EEN SLAAPKAMER !

Een bijenzwerm wist langs een gaatje in de muur de slaapkamer van een mijnwerker binnen te dringen. De man gaf dadelijk het alarmsignaal en de imker, aan wie de bijen behoorden, was heel blij de mijnwerker van zijn ongewenste gasten te kunnen verlossen. Hij schatte hun aantal op 30.000 !

DE GOEDE CHOCOLADE "Côte d'Or" PRESENTEERT JULLIE :

De Lotgevallen van Mijnheer Cotdor : WIE SLAAPT, EET!

DE NIEUWE LOTGEVALLEN VAN ALEX

De Gouden Sfinx

Alex werd door Cesar met een belangrijke opdracht belast. Met Senoris en zijn boogschutters overvalt hij hier de woning van de Phenicier Karan, een gevaarlijk vijand...

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Op bevel van een officier lopen de boogschutters naar het huis van Karan. Van het terras kijkt Ammon verschrikt toe...

Vooruit !...

Wat is dat? Men dringt het huis binnen ?... Ach, mijn goud!!!...

Ammon grijpt het goud dat hij voor zijn misdrijf kreeg en vlucht...

Laat ze op het terras klimmen, om hen de pas af et snijden. Tien boogschutters blijven hier.

Lenig en vlug klimmen enkele soldaten op het terras...

Denk je dat het nodig is die soldaten hier te laten ?

Ja, Karan is sluw! Misschien bestaat er wel een geheime gang waarlangs hij zou kunnen ontsnappen. Waar blijft Josah ?...

Ondertussen is Ammon door een ware paniek aangegrepen en tast in de duisternis rond...

Verduiveld! Ze zullen de deur inbeuken !

Gek van angst loopt hij de trap af en dwaalt dan in alle richtingen...

Opeens bemerkt hij op een paar meter van hem een brandende lamp...

Eindelijk, licht!

Het is langs hier dat Karan en zijn knechten ontsnapt zijn... Die kelder moet ergens heen leiden...

De zware deur begeeft en de boogschutters dringen het huis binnen...

Ammon staat dicht bij een diepe put...

Hij hoort het lawaai van de neerstortende deur en van schrik laat hij zijn zak vallen...

Hij kan hem op het laatste nippertje grijpen, doch laat de lamp los...

... die in de put valt en uitdooft...

Een eind in de gang blijft Karan plots staan en luistert ongerust...

Dat gerucht? Een vallende steen?... Neen, dat kan niet... Wat dan?...

(Wordt voortgezet.)